

Helena Casas: «La bona vida és la d'abans de l'agricultura i la ramaderia, sense guerres ni propietats»

Entrevistem a 2princesesbarbudes en motiu de la presentació del nou disc i espectacle 'La bona vida' (CK Music, 2019)

2PrincesesBarbudes | Jordi Vila

La formació de **2princesesbarbudes** és de viure bé, així ho demostra el nou disc i espectacle que han estrenat, *La bona vida* (CK Music, 2019), que passarà pel Mercat de Música Viva de Vic el dissabte 21 de setembre. N'entrevistem la integrant Helena Casas ara que ja tenen el videoclip d'una de les deu cançons de l'àlbum, "La roba".

Heu passat de les orenetes als mamuts, ja són uns quants discos en què jugueu amb els animals. Com va sorgir?

Potser en els dibuixos sí que apareixen més animals, però el nou CD-llibre és del Paleolític. La natura és molt més present que els animals en concret.

A "La bona vida" canteu que 'Si estem de sort, potser menjarem mamut', també fent referència al món de les bèsties.

La bona vida és una vida ideal. Hi ha antropòlegs que afirmen que és l'època daurada de l'ésser humà perquè abans de l'agricultura i la ramaderia no hi havia guerres ni propietats. Amb

l'agricultura, la cosa és comença a embolicar. També fem broma de les coses que són avui bona vida: fer migdiada, escoltar música i menjar bé.

On es pot trobar de tot per menjar és al bosc, així ho entoneu al tema "Tot és fresc". La paleodieta té molt d'ironia cap als moderns, per què?

És una ironia amb tot el *carinyo*. Tant al Marc com a mi ens interessa molt parlar de l'alimentació. La paleodieta parteix del principi que si cada animal té el seu menjar, els humans també. Molts esportistes la practicaven ja fa vint anys i és bàsicament menjar verdures i carn: Verdura, verdura, fruita i una mica de proteïna animal, i gens de cereals.

2Princeses Barbures Foto: Jordi Vila

A "Estil de vida" canteu que viviu en 'un sol espai, sense habitacions', que 'la nostra societat és totalment cooperativa', o que 'no creiem en la propietat privada', tot amb cúmbia. Penseu la música amb un punt de comunitat?

La música que fem ens ve de tota la música que sentim. Amb **Pomada** ja fèiem cúmbia i en aquest disc pots trobar de tot, ara swing aquí, ara txa txa txa allà... no ho programem, ens surt. En el disc anterior, el de les orenetes, també hi havia una cúmbia, "Tsiuit", que és com els ornitòlegs diuen que fan el crit d'alerta aquestes aus. Els temes venen també sense programar; el de les orenetes va ser perquè teníem davant de casa nius d'orenetes i vam pensar la nostra vida com si fos la seva. Aleshores vam consultar amb dos ornitòlegs i vam anar a anellar ocells. Ara hem consultat la Maria Cacheda pels consells arqueològics.

Us agraden les cançons que sonen a antic, a clàssiques o tradicionals? A "Il·luminats" hi ha un punt de La Trinca...

Aquesta cançó és un típic swing i les lletres sí que són trinqueres... En el número de juliol d'Enderrock, el 291, vaig dir al company de redacció d'Enderrock Joaquim Vilarnau que vaig triar tres cançons de **La Trinca** sobretot per les rimes ("Massacre i aniquilació", "Sevillanes de la

proveta" i "Un gran dia"), perquè considero que tenen unes rimes de molta qualitat. Jo soc filòloga catalana, m'agraden molt les rimes (la glosa, els garrotins...) i admiro molt qui va fer les lletres de **La Trinca** perquè les fan amb dues espècies de paraules que sintàcticament són molt diferents.

Sobre la dieta, la comunitat, els animals...i també sobre el "Sílex". En aquest tema hi ha una falca amb "Thriller" de Michael Jackson com si fos un anunci publicitari. Té alguna cosa a veure amb el que vas fer amb Òscar Dalmau?

En aquell concert-programa radiofònic conduït pel **Phil Musical, Angelina i els moderns** fèiem l'anunci del refresc "Mirinda". Aquí serveix per posar molta conya en l'espectacle i fer la pausa per a la publicitat: expliquem el "Sílex" de manera que no sigui avorrit.

"La roba" recorda propostes pop d'Antònia Font i Pascal Comelade, tot i que la història és com si l'expliqués una àvia als nets, mentre cus, fa ganxet o punt...

Hem mirat de tocar tots els temes del Paleolític i creiem que els Picapedra van fer molt de mal i que havíem de parlar de l'*animal print*, aquells estampats amb tigres, zebres o pell de lleopard. Jo sempre anava més punk, però per a aquest espectacle hem comprat elegant *animal print*.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=E3zugZ_faSY

A "Orgull cromanyó" critiqueu el trencament total dels costums, d'asilvestrats a agricultors. Els cromanyons són els valents?

La cançó fa conya entre com devien viure les diferents generacions allò del canvi d'eres. Nosaltres fem de vells que veuen com el jovent comencen a ser neolítics. Com iaïos, ens queixem i no entenem les noves modes, com perdre el temps treballant. Aquesta cançó m'agrada molt, em recorda a **Abba**.

Quin circuit seguïu 2Princeses Barbudes?

El que surti. Ens ubiquen en el circuit infantil i no és ben bé així. Sovint s'ho passen millor els pares o fins i tot els avis. L'altre dia a Cornellà hi havia un grup de senyores de 70 anys en amunt que cada tres paraules reien perquè escolten paraules que elles fan servir (tot i que van entrant en desús) i hi connecten *mogollón*.

Altres artistes han cantat a la "mentida", com Albert Pla ("Todo es mentira"), Manu Chao ("Mentira") o Marc Parrot ("Mentider"). Què hi aporteu vosaltres?

La nostra no és la mentida general, sinó la de desmitificar quatre coses que la gent coneix del Paleolític, com allò de les pintures, la dona submisa agafada pels cabells i arrossegada o els dinosaures. O que ja existia llenguatge articulat, parlat. Els dibuixos americans dels Picapedra van fer molt de mal.

Vosaltres sou més rigorosos?

Ens hem informat i les lletres són més rigoroses. Hi ha metàfores, però el contingut de fons és rigorós. Tot i que no hi ha res 100% confirmable, perquè fa tants milions d'anys...

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=oH78YcelSgs>